

Додатковий протокол до Кримінальної конвенції про боротьбу з корупцією (ETS 191)

(Офіційний переклад)

Держави-члени Ради Європи та інші держави, які підписали цей Протокол,

вважаючи за доцільне доповнити Кримінальну конвенцію про боротьбу з корупцією (ETS 173, далі - Конвенція) з метою запобігання і боротьби з корупцією;

вважаючи, що цей Протокол надасть можливість ширшого застосування Програми дій проти корупції 1996 року,

домовились про таке:

Глава I

Використання термінів

Стаття 1

Використання термінів

Для цілей цього Протоколу:

1. Термін "арбітр" тлумачиться за допомогою посилання на національне законодавство держав, які є Сторонами цього Протоколу, але в будь-якому разі включає в себе особу, яку в силу арбітражної угоди запрошено винести рішення, яке має обов'язкову юридичну силу, у спорі, переданому її сторонами такої угоди;

2. Термін "арбітражна угода" означає угоду, визнану національним законодавством, якою сторони погоджуються передати спір для винесення рішення арбітром;

3. Термін "присяжний засідатель" тлумачиться за допомогою посилання на національне законодавство держав, які є Сторонами цього Протоколу, але в будь-якому разі включає в себе особу, яка діє як член колегіального органу, що має визначити вину обвинувачуваної особи у ході судового процесу;

4. У випадку судового переслідування іноземного арбітра або присяжного засідателя держава обвинувачення може застосовувати визначення арбітра або присяжного засідателя тільки у тій мірі, у якій це визначення сумісне із її національним законодавством.

Глава II

Заходи, яких необхідно вжити на національному рівні

Стаття 2

Дача хабара національним арбітрам

Кожна Сторона вживатиме таких законодавчих та інших заходів, які можуть бути необхідними для встановлення у своєму національному законодавстві кримінальної відповідальності за умисне обіцяння, пропонування чи надання будь-якою особою прямо чи опосередковано будь-якої неправомірної переваги арбітру, який здійснює свої функції відповідно до арбітражного законодавства такої Сторони, для нього особисто чи для інших осіб, з метою заохочення його до виконання чи невиконання своїх функцій.

Стаття 3

Одержання хабара національними арбітрами

Кожна Сторона вживатиме таких законодавчих та інших заходів, які можуть бути необхідними для встановлення у своєму національному законодавстві кримінальної відповідальності за умисне вчинення вимагання чи одержання арбітром, який здійснює свої функції відповідно до арбітражного законодавства такої Сторони, прямо чи опосередковано будь-якої неправомірної переваги, для нього особисто чи для інших осіб, або прийняття пропозиції чи обіцянки надання такої переваги з метою виконання чи невиконання ним своїх функцій.

Стаття 4

Хабарництво іноземних арбітрів

Кожна Сторона вживатиме таких законодавчих та інших заходів, які можуть бути необхідними для встановлення у своєму національному законодавстві кримінальної відповідальності за дії, згадані у статтях 2 і 3, якщо вони вчиняються арбітром, який здійснює свої функції відповідно до арбітражного законодавства будь-якої іншої держави.

Стаття 5

Хабарництво національних присяжних засідателів

Кожна Сторона вживатиме таких законодавчих та інших заходів, які можуть бути необхідними для встановлення у своєму національному законодавстві кримінальної відповідальності за дії, згадані у статтях 2 і 3, якщо вони вчиняються будь-якою особою, яка виконує функції присяжного засідателя в рамках її судової системи.

Стаття 6

Хабарництво іноземних присяжних засідателів

Кожна Сторона вживатиме таких законодавчих та інших заходів, які можуть бути необхідними для встановлення у своєму національному законодавстві кримінальної відповідальності за дії, згадані у статтях 2 і 3, якщо вони вчиняються будь-якою особою, яка виконує функції присяжного засідателя в рамках судової системи будь-якої іншої держави.

Глава III

Контроль за виконанням і прикінцеві положення

Стаття 7

Контроль за виконанням

Контроль за виконанням цього Протоколу Сторонами здійснює Група держав проти корупції (ГРЕКО).

Стаття 8

Зв'язок з Конвенцією

1. У відносинах між Державами-сторонами положення статей 2-6 цього Протоколу вважаються додатковими статтями до Конвенції.
2. Положення Конвенції застосовуються настільки, наскільки вони є сумісними з цим Протоколом.

Стаття 9

Заяви і застереження

1. Якщо Сторона зробила заяву відповідно до статті 36 Конвенції, вона може зробити подібну заяву щодо статей 4 і 6 цього Протоколу під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття, затвердження чи приєднання.

2. Якщо Сторона зробила застереження відповідно до пункту 1 статті 37 Конвенції щодо обмеження застосування визначення злочинів, що пов'язані з одержанням хабара та визначені у статті 5 Конвенції, вона може зробити подібне застереження щодо статей 4 і 6 цього Протоколу під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття, затвердження чи приєднання. Будь-яке інше застереження, зроблене Стороною відповідно до статті 37 Конвенції, застосовується також до цього Протоколу, якщо тільки така Сторона не заявить про інше під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття, затвердження чи приєднання.

3. Жодні інші застереження не дозволяються.

Стаття 10

Підписання та набуття чинності

1. Цей Протокол відкрито для підписання державами, які підписали Конвенцію. Такі держави можуть висловити свою згоду на його обов'язковість для них шляхом:

a) підписання без застереження щодо ратифікації, прийняття чи затвердження; або

b) підписання із застереженням щодо ратифікації, прийняття чи затвердження з подальшою ратифікацією, прийняттям чи затвердженням.

2. Ратифікаційні грамоти або документи про прийняття чи затвердження здаються на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи.

3. Цей Протокол набуває чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати, на яку п'ять держав висловили свою згоду на обов'язковість для них Протоколу відповідно до положень пунктів 1 і 2, і тільки після набуття чинності Конвенцією.

4. Для будь-якої держави, що висловлюватиме свою згоду на обов'язковість для неї Протоколу після набуття ним чинності, Протокол набуває чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати висловлення нею своєї згоди про обов'язковість для неї Протоколу відповідно до положень пунктів 1 і 2.

5. Держава, яка підписала цей Протокол, не може ратифікувати, прийняти або затвердити його без одночасного чи попереднього висловлення своєї згоди на обов'язковість для неї Конвенції.

Стаття 11

Приєднання до Протоколу

1. Будь-яка держава або Європейське Співтовариство, що приєдналися до Конвенції, може приєднатися до цього Протоколу після набуття ним чинності.

2. Для будь-якої держави або Європейського Співтовариства, що приєдналися до Протоколу, він набуває чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати здачі на зберігання документа про приєднання Генеральному секретарю Ради Європи.

Стаття 12

Територіальне застосування

1. Будь-яка держава або Європейське Співтовариство під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття, затвердження чи приєднання може визначити територію (території), до якої застосовуватиметься цей Протокол.

2. Будь-яка Сторона може в будь-який інший час після цього заявою на ім'я Генерального секретаря Ради Європи поширити дію цього Протоколу на будь-яку іншу територію або території, визначені у заяві, за міжнародні відносини яких вона є відповідальною або від імені яких вона уповноважена брати зобов'язання. Для такої території Протокол набуває чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати отримання такої заяви Генеральним секретарем.

3. Будь-яка заява, зроблена відповідно до двох попередніх пунктів, може, щодо будь-якої території, визначеної в цій заяві, бути відкликана шляхом повідомлення на ім'я Генерального секретаря Ради Європи. Таке відкликання набуває чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати отримання такого повідомлення Генеральним секретарем.

Стаття 13

Денонсація

1. Будь-яка Сторона може в будь-який час денонсувати цей Протокол шляхом повідомлення на ім'я Генерального секретаря Ради Європи.
2. Така денонсація набуває чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати отримання такого повідомлення Генеральним секретарем.
3. Денонсація Конвенції автоматично приводить до денонсації цього Протоколу.

Стаття 14

Повідомлення

Генеральний секретар Ради Європи повідомляє держави-члени Ради Європи та будь-яку державу або Європейське Співтовариство, що приєдналися до цього Протоколу, про:

- a) будь-яке підписання цього Протоколу;
- b) заду на зберігання будь-якої ратифікаційної грамоти або будь-якого документа про прийняття, затвердження чи приєднання;
- c) будь-яку дату набуття чинності цим Протоколом відповідно до статей 10, 11 та 12;
- d) будь-яку заяву чи будь-яке застереження, зроблене відповідно до статей 9 та 12;
- e) будь-яку іншу дію, будь-яке повідомлення або інформацію, що стосується цього Протоколу.

На посвідчення чого нижчепідписані належним чином на те уповноважені представники підписали цей Протокол.

Вчинено у Страсбурзі 15 травня 2003 року англійською та французькою мовами, причому обидва тексти є рівно автентичними, в одному примірнику, який зберігатиметься в архіві Ради Європи. Генеральний секретар Ради Європи надсилає завірені копії кожній Стороні, яка підписала або приєдналася до цього Протоколу.

(Підписи)